

Hiob 36

Septuaginta (LXX)

1 προσθεὶς δὲ ελιους ἔτι λέγει

2 μεῖνόν με μικρὸν ἔτι ἵνα διδάξω σε ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἐστιν λέξις

3 ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ

4 ἐπ' ἀληθείας καὶ οὐκ ἄδικα ρήματα ἀδίκως συνίεις

5 γίγνωσκε δὲ ὅτι ὁ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃ τὸν ἄκακον δυνατὸς ἴσχυί καρδίας

6 ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσει καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει

7 οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νεῖκος καὶ ὑψωθήσονται

8 καὶ εὶ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας

9 καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν ὅτι ἴσχύσουσιν

10 ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἄδικίας

11 ἐὰν ἀκούσωσιν καὶ δουλεύσωσιν συντελέσουσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις

12 ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασφύζει παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν

13 καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσιν θυμόν οὐ βοήσονται ὅτι ἔδησεν αὐτούς

14 ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἢ ψυχὴ αὐτῶν ἢ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων

15 ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει

16 καὶ προσέτι ἡπάτησέν σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς καὶ κατέβη τράπεζά σου πλήρης πιότητος

17 οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα

18 θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται δι' ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ' ἄδικίαις

19 μὴ σε ἐκκλινάτω ἐκών ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ δύτων ἀδυνάτων καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἴσχυν

20 μὴ ἐξελκύσῃς τὴν νύκτα τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν

21 ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄτοπα ἐπὶ τοῦτον γὰρ ἔξείλω ἀπὸ πτωχείας

22 Ιδοὺ ὁ Ἰσχυρὸς κραταιώσει ἐν Ἰσχύι αὐτοῦ τίς γάρ ἐστιν κατ' αὐτὸν δυνάστης

23 τίς δέ ἐστιν ὁ ἐτάξων αὐτοῦ τὰ ἔργα ἢ τίς ὁ εἴπας ἔπραξεν ἄδικα

24 μνήσθητι ὅτι μεγάλα ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα ὃν ἡρῆσαν ἄνδρες

25 πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσιν βροτοί

26 Ιδοὺ ὁ Ἰσχυρὸς πολύς καὶ οὐ γνωσόμεθα ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος

27 ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες ὑετοῦ καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην

28 ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἔξισταταί σου ἡ διάνοια οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος

29 καὶ ἐὰν συνῇ ἀπεκτάσεις νεφέλης ἴσοτητα σκηνῆς αὐτοῦ

30 Ιδοὺ ἐκτείνει ἐπ' αὐτὸν ηδω καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν

31 ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαούς δώσει τροφὴν τῷ Ἰσχύοντι

32 ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψεν φῶς καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι

33 ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ κτῆσις καὶ περὶ ἀδικίας